

REALITĂȚILE NOII-CREAȚII

Pe când eram un creștin tânăr, mi-am stabilit un program pentru memorarea versetelor din Biblie și unul din primele versete învățate a fost 2 Corinteni 5:7: *„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”*

Eram conștient de multe schimbări minunate din interiorul meu datorate faptului că mi-am predat viața în totalitate lui Isus Cristos. Cu toate acestea, cele mai adânci nevoi personale nu îmi erau încă împlinite. Pe măsură ce lunile s-au transformat în ani, am devenit extrem de dezamăgit pentru că eu nu eram „făptura nouă” de care vorbea Biblia. Se părea că adevărul acestui verset nu era valabil pentru mine din cauza unor motive necunoscute. Simțind că nu era real pentru mine, am încetat să-l mai citez. Realitatea aceluia verset nu era experiența mea.

Acum însă, acest adevăr este prețios pentru mine. Prin eliberare am devenit acum cu adevărat o „făptură nouă”.

Sunt sigur că mulți dintre voi vă veți identifica cu acest sentiment al neputinței de a vă regăsi în standardele „făpturii noi”, chiar dacă vă bucurați de schimbarea pe care a făcut-o Cristos în voi. Pentru a înțelege de ce experiența noastră cu privire la ceea ce suntem în Cristos nu este în concordanță cu ceea ce afirmă Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie mai întâi să înțelegem modul în care suntem creați și felul în care Dumnezeu lucrează în noi pentru ca să avem viața Fiului Său.

Om, o ființă triunitară

Biblia ne învață că omul este o ființă triunitară, că este formată din trei părți: duh (spirit), suflet și trup.

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.” (1 Tesaloniceni 5:23)

Ne este ușor să deosebim trupul de restul ființei noastre, dar probabil este puțin mai dificil să facem deosebirea dintre suflet și duh. Cu toate că duhul și sufletul nostru sunt pe poziții foarte apropiate, există o deosebire clară între cele două părți. Evrei 4:12 ne spune: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător,*

mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

Care sunt deci diferențele între spiritul(duhul), sufletul și trupul nostru? Care sunt aptitudinile fiecăreia dintre cele trei părți? Și cum funcționează ele?

DUHUL (spiritul) nostru ne dă posibilitatea să fim conștienți de existența lui Dumnezeu prin capacitățile de comunicare, intuiție și conștiință.

SUFLETUL nostru ne dă posibilitatea să avem conștiința de sine prin facultățile minții, emoție și voință.

TRUPUL ne dă posibilitatea să fim conștienți de lumea înconjurătoare prin cele cinci simțuri: văz, auz, pipăit, gust și miros.

Generalizând, am putea spune că Dumnezeu locuiește în duhul nostru (după convertire). Eul se află în sufletul nostru. Simțurile noastre se află în trupul nostru.

Prin duhul nostru avem legătură cu lumea spirituală, iar prin intermediul trupului avem legătură cu lumea materială. Iar sufletul, adevăratul tu și eu, se află între cele două lumi și le poate experimenta pe amândouă.

Pentru a fi un creștin echilibrat, trebuie să avem grijă de nevoile fiecărei părți din ființa noastră. Nu trebuie să accentuăm o parte în detrimentul alteia.

Omul la momentul creației

Când Dumnezeu a creat omul, El l-a făcut un suflet viu: *„Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul s-a făcut astfel un suflet viu.”* (Geneza 4:12)

Omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Dumnezeu este duh și a pus de asemenea un duh în om, ridicându-l prin aceasta deasupra regnului animal, pentru ca omul să poată avea părtășie cu El Însuși, Creatorul.

„Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (Geneza 1:26-27)

Adam și Eva se bucurau de o comuniune (părtășie) constantă cu Dumnezeu. Viața lor era plină de armonie. Ei se bucurau de absența totală a păcatului, a bolii și a oricărei subjugări. Fiecare parte din întreaga lor ființă – duhul, sufletul și trupul, îndeplinea rolul pentru care au fost create.

Moartea prin păcat

„Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” (Geneza 2:16-17)

În mod tragic, Adam a refuzat Cuvântul lui Dumnezeu, iar în momentul în care a făcut acest lucru, el a murit. Nu fizic, ci spiritual.

Prin păcat, Adam a pierdut legătura cu Creatorul, devenind „mort” față de Dumnezeu. Calea de comunicare a fost întreruptă, izvorul de viață a fost secăt și lumina interioară din om a devenit întuneric. Atunci a început lucrarea distrugătoare a morții în sufletul și trupul lui Adam. Chiar dacă el nu a murit fizic decât la vârsta de 930 de ani, acest proces al morții a început în momentul în care duhul lui a murit.

Dumnezeu l-a creat pe Adam, dându-i putere să-și exercite suveranitatea asupra pământului și asupra creaturilor de pe pământ. Prin supunerea în fața cuvintelor Satanei, Adam nu numai că a căzut din starea de părtășie cu Dumnezeu, dar și-a pierdut și dreptul de a stăpâni. Satan i-a smuls lui Adam poziția de autoritate, devenind astfel conducătorul acestei lumi. *„Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine.”* (Ioan 14:30). Rasa umană a intrat din acel moment sub stăpânirea și domnia Satanei.

Păcatul lui Adam a avut consecințe pe termen îndelungat, afectând fiecare generație umană:

„De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...” (Romani 5:12)

Isus – Ultimul Adam

Adam, primul om, a eșuat în introducerea scopurilor lui Dumnezeu pe pământ și în locul vieții a intrat moartea. De aceea, Dumnezeu a hotărât să-Și trimită Fiul, al doilea Adam, care prin ascultare și supunere față de voia Tatălui urma să de-a naștere unei noi rase umane care va fi asemenea Lui Însuși, umblând în deplină ascultare și iubind neprihănirea: *„De aceea este scris: „Omul dintâi*

Adam a fost făcut un suflet viu.” Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață. Dar întâi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urmă. Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești” (1 Corinteni 15:45-48)

La momentul de timp hotărât, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său în lume, născut din fecioară, prin lucrarea Duhului Sfânt. *„Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege...” (Galateni 4:4), „...Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt...căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt...Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale...” (Matei 1:18-25).* Ca Fiu al Omului, El a trăit ca și om, supus la toate presiunile și ispitele vieții la care suntem și noi supuși, diferența între noi și Isus fiind aceea că El nu a păcătuit niciodată. Corupția păcatului nu a avut putere asupra Lui, ca în cazul oricărui om născut din linia genealogică a lui Adam, pentru că Isus nu a fost din sămânța lui Adam. Dumnezeu era Tatăl Lui, sursa vieții Sale, iar Isus trăia din și în această sursă.

Isus Cristos a venit să moară în această lume. El s-a oferit ca jertfă pentru păcatele lumii. Pentru că El nu avea nici un păcat, s-a putut oferi pe Sine Însuși Tatălui în locul unei umanități corupte. Fiind o jertfă fără păcat, El a putut să ia asupra Lui păcatul lumii și judecata cuvenită pentru aceasta. Făcând aceasta, El a putut să elibereze pe om de sub pedeapsa care i se cuvenea. *„Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.” (Isaia 53:3-6)*

Victoria lui Isus

Ceea ce părea a fi o tragedie teribilă, s-a dovedit a fi o mare victorie. Isus nu numai că a înfruntat corupția păcatului prin moartea și învierea Sa din morți, dar a

și anulat dreptul legal al Satanei de a domina rasa umană. Isus a triumfat peste Satan și întreaga lui armată demonică.

„A dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.” (Coloseni 2:15)

Isus Cristos „a dezarmat domniile și stăpânirile” (El, literalmente a dezbrăcat de putere domniile și stăpânirile) și a triumfat asupra lor. Cuvântul “triumf” ne descoperă ceva mai mult decât doar câștigul unei victorii. Deseori, când se întorcea un general victorios în Roma antică, acesta își conducea carul de luptă pe dealul Capitoliului ca să fie onorat pentru victoria sa. În timpul acestei procesiuni erau expuși prizonierii de război purtați în lanțuri împreună cu prăzile luate de către învingător. Când Isus Cristos a învins pe Satan și oștile lui, El a făcut o expunere publică, o expunere care s-a petrecut îndeosebi în lumea nevăzută.

Apostolul Ioan afirma: *„Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.” (1 Ioan 3:8)*

Cu toate că Satan a fost învins, lui nu-i place să admită această realitate. Ca și credincioși, noi trebuie să decretăm asupra lui victoria de pe Calvar și să ocupăm terenul pe care el încă îl stăpânește prin înșelăciune și răutate.

Identificarea cu Isus în moartea, îngroparea și învierea Lui

Este minunat să știm că Isus a murit pentru păcatele noastre pentru ca noi să putem fi iertați. Dar vă dați seama că noi suntem mai mult decât iertați de păcatele noastre? Viața de creștin nu trebuie să fie un proces continuu de păcătuire și iertare de păcate. Când Isus a murit și **noi am murit** pentru ca puterea păcatului (așadar și Satan) să fie zdrobite.

„Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului; căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat.” (Romani 6:6-7)

Când Isus a murit pe cruce, „eul nostru vechi”, natura noastră veche adamică a fost crucificată cu El. Când Isus a murit și noi am murit. Acesta este un fapt împlinit. „Eul” nostru vechi a fost crucificat cu El. Acesta este un fapt terminat și aparține de domeniul trecutului, iar noi trebuie să credem aceasta.

Când Isus a fost îngropat, **noi am fost îngropați cu El**. *„Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum*

Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă”
(Romani 6:4)

Un om care este mort și îngropat nu este afectat de momeala păcatului. Poți flutura o sticlă de vin prin fața unui bețiv care s-a prăbușit și a murit cu câteva momente înainte, pentru că nu veți avea nici un răspuns din partea lui. Cât de mult și-ar fi dorit o gură de vin dacă ar fi fost viu, dar fiind mort, acum el este eliberat de sub puterea alcoolului și nu reacționează la ispita acestuia.

Frați și surori în Cristos, noi trebuie să ne identificăm prin credință în moartea și îngroparea cu Isus Cristos. Noi trebuie să spunem tentației păcatului și seducției diavolului: „Tu nu ai nici o putere asupra mea. Eu am murit față de păcat și față de această ispită. Satan, tu nu mă poți atinge, pentru că atunci când Isus a murit și eu am murit în El. Când Isus a fost îngropat și eu am fost îngropat în El. Eu sunt mort față de păcat și față de stăpânirea ta, pentru că prin moarte eu am murit față de orice dorință dăunătoare și am fost eliberat/scos din lumea păcătoasă de acum.”

Dar să mergem mai departe. Isus nu a rămas în mormânt. El a înviat la o viață nouă și S-a înălțat la tronul Tatălui Său pentru a domni și stăpâni. **Noi am fost înviați în El** la o viața nouă.

„În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui” (Romani 6:5)

Trebuie să începem să stăpânim peste lucrările întunericului. Nu mai târziu, ci acum. Cât suntem în viață, nu după ce murim.

„Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii, vor domni în viață prin acel unul singur, care este Isus Hristos!” (Romani 5:17)

Trebuie să ne ridicăm împotriva legăturilor demonice și să le spunem: „Eu am murit față de stăpânirea puterilor întunericului, iar acum eu trăiesc și domnesc ca un copil al lui Dumnezeu. Îmi folosesc autoritatea pe care o am în Cristos să vă înving. Eu rup orice legătură și mă eliberez pentru că sunt așezat împreună cu Cristos în locurile cerești. Eu împărtășesc din victoria lui Isus. Ți mulțumesc Ție, Doamne, pentru puterea Duhului Tău Sfânt care se revarsă chiar în acest moment, aducând o viață nouă în ființa mea.”

„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, cu toate că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți). El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.” (Efeseni 2:4-6)

În timp ce perseverezi în ruperea legăturilor (ruperea legăturilor demonice fiind o acțiune progresivă), declară de asemenea cine este noul tău conducător: „Eu sunt un copil al lui Dumnezeu, iar Isus Cristos este conducătorul meu. Eu nu mai sunt în Adam, ci acum eu sunt în Cristos. Puterea moștenirii lui Adam a fost ruptă

de peste mine, pentru că eu am fost răscumpărat prin sângele prețios al lui Cristos. Toate lucrurile vechi au trecut. Acum, toate lucrurile au devenit noi. Orice legătură demonică transferată în familie din generație în generație este ruptă. Eu sunt liber. Eu sunt în Cristos și primesc binecuvântările moștenirii Lui, fiind unit cu El. Acum eu sunt o făptură nouă. Eu mă văd liber pe deplin (sau vindecat) datorită Calvarului. Eu cred cuvintele din Biblie care spun „cine este în Cristos este o făptură nouă.” Aleluia!

Această mărturisire zilnică permite Duhului Sfânt să lucreze în adâncul ființei tale, pentru a duce la îndeplinire aceste realități. Tu trebuie să înțelegi aceste adevăruri, nu doar să repeți mecanic principii biblice pe care inima ta să nu le creadă. Trebuie să vorbești prin credință și în timp ce îți menții această mărturisire Duhul Sfânt te va ajuta să pătrunzi mai mult în înțelegerea acestor adevăruri și în experimentarea lor.

Viu în Duhul Sfânt

Fiind identificați cu Cristos și având înaintea noastră aceste adevăruri împotriva Satanei și a păcatului, să vedem acum felul în care Dumnezeu lucrează mântuirea în viețile noastre.

Așa cum am afirmat mai înainte, omul este o ființă formată din trei părți: spirit (duh), suflet și trup. Dumnezeu fiind Spirit, El lucrează în și prin spiritul nostru uman pentru a ne influența viața sufletească și trupul nostru fizic.

În primul rând, duhurile noastre trebuie să devină vii față de Dumnezeu. În Ioan capitolul 3, Isus i-a spus într-un mod autoritar lui Nicodim că un om nu va putea vedea sau intra în Împărăția lui Dumnezeu, dacă nu este născut din nou (literar s-ar traduce „născut de sus”). Această naștere din nou, această primire a unei vieți noi, are de a face cu duhul omului. Când o persoană se întoarce la Isus cu pocăință reală și credință, recunoscându-L pe El ca Domn, se întâmplă o minune interioară. Duhul Sfânt intră în duhul omului și locuiește acolo. Când Adam a păcătuit, spiritul lui a murit față de Dumnezeu. Dar acum, duhul omului devine viu față de Dumnezeu prin această naștere nouă. Omul primește iertarea pentru păcatele sale și darul vieții veșnice, devenind un copil al lui Dumnezeu.

Din propria-mi experiență, vă pot spune că atunci când m-am întors cu toată inima la Cristos ca Domn și Mântuitor, a fost ca și cum s-ar fi aprins o lumină în interiorul meu. M-am simțit curat lăuntric și am fost conștient că o presiune mare a fost ridicată de peste mine. Biblia a devenit o carte vie. Creația lui Dumnezeu a devenit plină de viață într-un fel cu totul nou, chiar și cântecul păsărilor îl ascultam altfel. Deși eram un iubitor al naturii, chiar și un observator al păsărilor, totuși

acum totul devenise nou și plin de viață. Poate nu seamănă cu experiența ta, dar acesta a fost modul în care eu am fost schimbat. Aveam o mărturie în adâncul inimii mele, o certitudine că trecusem de la moarte la viață.

„Și umblarea după lucrurile firii pământeste, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.” (Romani 8:16)

„Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Corinteni 3:16)

Duhul nostru este localizat undeva în regiunea abdomenului, în zona dintre diafragmă și partea superioară a pelvisului. Proverbe 20:27 spune: *„Suflarea omului este o lumină a Domnului, care pătrunde până în fundul măruntaielor.”* De asemenea, Isus spune în Ioan 7:37-39: *„Isus a stat în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui (literar s-ar traduce: „din pântecel” lui) vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.”* Iar Efeseni ne vorbește: *„potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă faceți să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru,”*

Abilitățile duhului nostru devin funcționale o dată cu revenirea acestuia la viață.

Capacitatea de **comuniune** (de a stabili o legătură) cu Dumnezeu începe să funcționeze pentru că duhul nostru este cel prin care ne închinăm lui Dumnezeu și ne bucurăm de părtășia cu El. Isus a zis: *„Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr”* (Ioan 4:24) Numai prin intermediul duhului nostru Îl atingem pe Dumnezeu.

Capacitatea de **intuiție** începe de asemenea să fie funcțională. Noi devenim conștienți în a înțelege lucruri care nu ajung la noi prin procesul minții, de învățare naturală. Începem să auzim vocea lui Dumnezeu fie prin anumite versete care ne cercetează, fie prin anumite cuvinte și impresii care sunt puse în inima noastră. Când Dumnezeu m-a chemat în Canada, mi-a vorbit când așteptam să cumpăr pește într-un magazin. Vorbeam cu Dumnezeu în inima mea știind că El ne călăuzea să facem pasul următor, dar nu știam unde. Atunci, spre surprinderea mea, Canada a fost țara care mi-a fost pusă pe inimă în mod deosebit. Aceasta este cunoașterea intuitivă. Este primirea unei călăuziri sau iluminări din partea Duhului Sfânt, care vorbește inimilor noastre.

De asemenea și **conștiința** începe să fie definită într-un mod nou, ea fiind aptitudinea care ne dă capacitatea să alegem între bine și rău. Noi tragem multe concluzii, care nu sunt neapărat corecte, prin cunoașterea care este înmagazinată în mintea noastră în domeniul sufletului. Acum, prin lucrarea Duhului Sfânt care permite accesul în interiorul nostru sângelui curățitor al lui Isus, mintea și conștiința noastră sunt confruntate cu adevărul și încep să funcționeze corect.

Spiritul nostru uman are această capacitate a conștiinței de a deosebi între bine și rău.

Dumnezeu lucrează din interior înspre exterior. El începe prin a intra în duhul nostru, și de acolo lucrează la reînnoirea (restaurarea) sufletului și a trupului nostru. Duhul nostru se eliberează tot mai mult pe măsură ce creștem spiritual.

Este posibil să fii născut din Duhul lui Dumnezeu, să fii botezat sau chiar să fii umplut cu Duhul Sfânt și totuși, să fii ținut de legături demonice sau bolnav în trupul tău. Dacă Dumnezeu este în noi, de ce sunt aceste lucruri posibile. Dacă Cristos este în inima noastră, de ce este posibil ca noi să avem un limbaj aspru și sarcastic, sau să fim plini de gelozie, să fim cuprinși de frică, biruiți de pofta sexuale, sau să ne simțim atrași de sinucidere? Acest lucru este posibil pentru că există anumite legături demonice în domeniul sufletului. Duhul Sfânt poate locui în duhul nostru, în timp ce duhurile rele pot avea controlul unui domeniu în sufletul sau trupul nostru. Pentru a ne elibera noi înșine de sub aceste legături demonice, noi trebuie să ne supunem lui Dumnezeu și să colaborăm cu Duhul Sfânt care locuiește în noi.

Reînnoit în suflet și trup

În sufletul nostru uman se află resursele intelectului (mintea), emoției și voinței.

Mintea noastră ne ajută să înțelegem. Prin capacitatea noastră de a raționa, noi dăm explicații logice, deducem, apreciem și luăm hotărâri, etc. Imaginația ne dă posibilitatea să producem imagini mentale a unor lucruri care nu sunt prezente sau care nu au fost experimentate. Memoria ne dă posibilitatea să înmagazinăm și să ne amintim de lucruri din trecut cum ar fi: cunoștințe, senzații, gânduri, etc. Mintea este o aptitudine minunată a sufletului nostru și este de asemenea principala țintă a atacurilor Satanei.

În 2 Corinteni 10:3-5 ni se spune: *„Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăririle. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.”*

Multe legături demonice sunt foarte puternice la nivelul minților noastre și este nevoie de folosirea armelor spirituale pentru a fi zdrobite. Nu orice gând din

mintea vine din partea noastră. Este adevărat că multe gânduri provin de la noi iar altele vin din partea Duhului Sfânt care locuiește în noi sau chiar din partea unor oameni care pun gânduri în mintea noastră, în timpul unei conversații. Dar multe gânduri pot veni de asemenea, din partea demonilor care locuiesc în noi și își au reședința în mintea noastră. Aceștia își infiltrează gândurile în mințile noastre și dacă nu le recunoaștem sursa, le vom accepta ca fiind gândurile noastre, iar în acest fel ne lăsăm călăuziți sau influențați de dușman. Satan, ne poate ataca și din exterior punând gânduri în mintea noastră. Totuși, eu cred că multe din problemele de la nivelul minții sau a gândurilor pe care le au creștinii sunt provocate de către demonii care locuiesc în interiorul minții, mai degrabă decât în afara ei.

Într-un anumit domeniu din viața mea, a trebuit să mărturisesc Domnului păcatele mele de mai multe ori într-o zi. Eu mă simțeam condamnat și nevrednic de a fi creștin ori de câte ori îmi veneau în minte anumite gânduri. Cum îmi mai mărturiseam și ceream iertare pentru păcatul meu! Mi-am dat seama după câțiva ani că acele gânduri nu proveneau de la mine și că originea lor era demonică. De asemenea, mi-am dat seama că, dacă eram ispitit nu însemna că am și păcătuit. Am început să mă adresez împotriva sursei acelor gânduri, împotriva legăturilor demonice din mintea mea. Am continuat în acest fel luni în șir și treptat am ajuns să fiu eliberat. Fusesem înșelat ani de zile să accept că acele “gânduri necurate” ar fi provenit din “inima mea rea”! Cât de subtil poate fi dușmanul.

Și în domeniul *emoțiilor* noastre, partea noastră afectivă (sentimentală), pot exista diferite nivele de legătură demonică. Duhurile de respingere ne vor face „să ne simțim” respinși și în același timp vor pune în mintea noastră gânduri cum ar fi: „Nimeni nu te iubește.” Duhurile de autocompătimire provoacă dezastru în domeniul nostru emoțional. La fel se vor comporta și duhurile de mânie, patimă (poftă), dependență (viciu), mândrie, gelozie, etc., etc.

De asemenea și *voința* noastră poate fi slăbită sau legată mai mult sau mai puțin. În anumite situații, s-ar putea să știm care este răspunsul corect, dar să nu fim capabili să-l aplicăm. La începutul perioadei mele de eliberare mă așezam și încercam să întind mâna după Biblie, cunoscând importanța citirii Cuvântului lui Dumnezeu, dar erau momente când activitatea demonică era atât de intensă, încât nici nu-mi puteam întinde mâna. Stăteam acolo, încercând să iau Biblia în mână, dar pur și simplu nu reușeam. Acest lucru mi s-a întâmplat mai multe zile la rând. S-ar putea să vi se pară ridicol, dar pentru mine era foarte real. În starea mea de slăbiciune fizică și spirituală, voința îmi era atât de copleșită, încât nu reușeam să duc la bun sfârșit o acțiune începută.

Sufletul este o parte importantă a ființei noastre, fiind domeniul identității personale (sinele,eul). Acesta este domeniul principal al intrării și activității demonilor. Romani 6:13 ne spune că noi trebuie să alegem în mod constant să ne supunem lui Dumnezeu pentru scopuri neprihănite. „*Să nu mai dați în stăpânirea*

păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiurii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănilor.” Dușmanul știe când noi nu suntem 100 % pentru Cristos și în felul acesta oferim demonilor drepturi legale să lucreze în sufletul nostru.

Unii dintre voi s-ar putea să fiți atrași într-un vârtej. Vă străduiți din toată inima să vă identificați cu Isus și să nu-i acordați diavolului nici un loc în viața voastră, dar datorită faptului că nu sunteți liberi, cădeți constant înapoi într-un anumit păcat. Iar în momentul în care cădeți, aveți sentimente de condamnare și de vinovăție. Vă cereți curățire, vă ridicați pentru a umbla iarăși cu Dumnezeu și apoi...vă prăbușiți din nou. Chiar dacă voi ajungeți să urâți aceste eșecuri, ridicarea și căderea se repetă mereu.

Lăsați-mă să vă încurajez fără a găsi o scuză păcatului. Să știți că Dumnezeu vă vede inima. El vede lupta puternică pe care o dați și apoi vă vede căzând. Nu uitați că El vede atât inima cât și acțiunea exterioară. Continuați să vă împotriviți păcatului cu toată puterea voastră, dar dacă se întâmplă să cădeți, cereți imediat curățire și ridicați-vă de unde ați căzut. Nu-i permiteți diavolului să vă aducă mai multă condamnare. Mai degrabă continuați să vă împotriviți dușmanului și să rupeți legăturile demonice interioare prin război spiritual. Mai devreme sau mai târziu, vă veți ridica în libertate și veți ieși din acest vârtej.

Apoi există și domeniul fizic sau **trupul** nostru. Multe boli și slăbiciuni izvorăsc din surse care se află în domeniul sufletului și al duhului. Am putea spune că duhul este înconjurat de suflet, iar sufletul este înconjurat de trup. Noi am fost martorii multor vindecări fizice ale celor care erau eliberați de duhurile care îi legau în domeniul sufletului aducându-le stres și tensiune.

Mai există multe alte probleme de sănătate cauzate de duhurile de infirmitate care atacă direct trupul. De exemplu, dificultățile mele de respirație au dispărut în momentul în care am fost eliberat de duhurile de infirmitate.

Deși există multe boli fizice în interiorul și în afara bisericii, totuși oricât de grave și reale sunt problemele fizice, ele reprezintă doar o mică parte din toate nevoile unui om. Sub aparența fizică, în domeniul sufletului se află cele mai multe nevoi ale omului. Expunându-și doar vârful, un aisberg își arată doar o parte din adevărata lui dimensiune. Cea mai mare parte a volumului său fiind sub apă. Problemele fizice ale omului pot fi asemănați cu vârful aisbergului.

Când trupul și sufletul nostru sunt sub legături demonice, acestea afectează în mare măsură libertatea și activitatea duhului nostru. Fiind creștini, noi Îl avem desigur pe Dumnezeu în ființa noastră, dar El trebuie să se atingă de trupurile noastre și trebuie să fie lăsat să intre în sufletul nostru prin credință și cooperarea cu El.

Mărturisirile făpturii noi

Fiind o parte din noua creație, noi trebuie să începem să vorbim limba acestei noi creații. Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să fie pe buzele noastre.

Isus Cristos este Marele Preot care ne reprezintă în fața tronului lui Dumnezeu. El este Marele Preot al mărturisirii noastre:

„De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus, ...” (Evrei 3:1)

„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile - pe Isus, Fiul lui Dumnezeu - să rămânem tari în mărturisirea noastră.” (Evrei 4:14)

În timp ce noi mărturisim (cuvântul din limba greacă pentru a „mărturisi” este „*homologeō*” care înseamnă: a vorbi același lucru, a aproba, a fi în acord, a fi de acord) ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu spune că suntem, Isus Cristos este lăsat să intre în slujba Lui de Mare Preot, ca să intervină de partea noastră și să ducă la îndeplinire adevărurile mărturisirii noastre.

Pe de altă parte, dacă noi nu menținem o mărturisire corectă și vorbim despre înfrângere, negativism, nevrednicie, lipsă de putere, etc., în felul acesta noi Îi „legăm” mâinile și Isus nu poate lucra în viața noastră.

Apocalipsa 12:11 ne spune: *„Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”*

Lista următoare indică versete din Biblie care declară ce suntem noi în Isus Cristos. Învățați-le, memorați-le și meditați asupra lor. Mărturisiți-le cu voce tare chiar dacă nu “simțiți” că sunteți ceea ce aceste versete afirmă că sunteți. Satan s-ar putea să vă spună că acestea sunt minciuni, dar să nu-l credeți! Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să fie în inima și pe buzele voastre. Mărturisirea continuă a credinței voastre va împlini aceste adevăruri prin lucrarea Duhului Sfânt. Puteți adăuga la următoarea listă și alte versete din Biblie, care vă învață despre ceea ce sunteți în Cristos.

1. Eu sunt o făptură nouă în Cristos.

„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” – (2 Corinteni 5:17)

2. Eu sunt un copil al lui Dumnezeu, un moștenitor al lui Dumnezeu împreună cu Cristos.

„Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii

ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.” (Romani 8:16-17)

3. Eu sunt eliberat de sub stăpânirea Satanei.

„El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.” (Coloseni 1:13)

4. Eu sunt scăpat de condamnare.

„Acum, deci, nu este nici o osândire pentru cei ce Sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.” (Romani 8:1)

5. Eu sunt așezat împreună cu Cristos în locurile cerești.

„El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.” (Efeseni 2:6)

6. Eu sunt binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile cerești.

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.” (Efeseni 1:3)

7. Eu sunt mai mult decât un biruitor.

„Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.” (Romani 8:37)

8. Eu sunt desăvârșit în El.

„Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.” (Coloseni 2:10)

9. Eu sunt lucrarea mâinilor Lui.

„Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” (Efeseni 2:10)

10. Eu sunt vindecat de orice boală fizică.

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănila Lui Suntem tămăduiți.” (Isaia 53:5)

11. Eu sunt ales să merg și să aduc roadă.

„Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.” (Ioan 15:16)

12. Eu sunt un ambasador pentru Isus Cristos.

„Noi, deci, suntem trimeși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!” (2 Corinteni 5:20)

13. Eu sunt un slujitor destoinic al noului legământ.

„Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu, care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.” (2 Corinteni 3:5-6)

14. Eu sunt înzestrat cu putere prin Duhul Sfânt.

„Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria, și până la marginile pământului.” (Fapte Ap. 1:8)